

ról van szó. A szelvényből sok állati csont és 1 db sárga okkerdarab került elő.

III. szelvény

Az előcsarnok K-i fala mellett vettük fel, a sziklafalra merőlegesen 1,5 × 1,0 m-es alapterülettel. Nagyjából 1 m-ig mélyítettük. Az itt feltárt kitöltés az I. szelvény alja és a II. szelvény teteje közé esik, sztratigráfiailag a korban is.

A szelvényből sok – főként barlangi medve – csont került elő, az 5. szintből 1 db üveges kvarcporfir szilánk.

Valamennyi szelvényt 10 cm-es szintekben bontottuk, s ilyen finomsággal végeztük a különféle sztratigráfiai és paleontológiai minták vételét is.

DR. RINGER ÁRPÁD

201. Miskolc, Szirma, M30 autótűt 3. sz. főút Miskolcot elkerülő szakasza, 3. számú lelőhely

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Sza

Terepbejárás alkalmával az M30 autótűt, 3. számú főút Miskolcot elkerülő szakaszának 5,4 és 5,8 km szelvénye között nagy kiterjedésű császár kori lelőhely meglétét regisztráltuk.

A szántásban elszórtan, közepes intenzitással jelentkezett a leletanyag: cseréptöredékek, patics, állatcsontok, valamint két orsógomb töredéke.

Az elvégzett feltárás során bebizonyosodott, hogy a császár kori telepet ezen a területen a mezőgazdasági művelés már elpusztította. A leletek a 30–40 cm-es humuszrétegben jelentkeztek, objektumok feltartását nem tudtuk megfigyelni. Az ásatási területen 5 m széles és 15 m hosszú szakaszokon távolítottuk el a humuszréteget, az itt jelentkező sárga agyagos rétegben objektumok feltartásai sehol nem jelentkeztek.

A felszíni szórvány anyagot összegyűjtve az ásatási területen a visszatöltést elvégeztük.

DR. LOVÁSZ EMESE

202. Mogyorósbánya, Újfalusi dombok felső paleolit telep

A részletes jelentést lásd a 5–14. oldalon.

(Komárom-Esztergom megye) Pa

T. DOBOSI VIOLA

203. Mucsi, Sánckok-dűlő

(Tolna megye) R

A Mucsihoz tartozó „lengyeli sánc” szintvonalas felmérését Badics Balázs kezdte el, majd Meislinger István fejezte be. Nováki Gyulával együtt végzett terepbejárásunkon derült ki, hogy a felmérés a leglényegesebb részekben pontatlan. Ezért 1997-ben Nováki Gyulával újramértük az É-i sánckaput; 1999. április 16-án pedig Egyed Endrével elkezdtek a D-i sánckapu újramérését.

MIKLÓS ZSUZSA

204. Muraszemenye, Aligvári-mező

(Zala megye) U, B, LT, Rő

A lelőhely az M70 autótűt (Letenye–Tornyiszentmiklós) nyomvonalán a 9+500–9+660 kilométerszelvény és K-re a lehajtósáv területére esik. Muraszemenye Alsőszeemenye nevezetű településrészétől É-ra, a Szentadorjáni (Hangyajárási-) patak és a Nagy-árok összefolyásától D-re, vizenyős területből szigetszerűen kiemelkedő, 350 × 200 m-es területen, házhelyeket jelzőfoltokban sűrűsödve igen sok őskori (késő bronzkori) edénytöredéket és egy kőpengét találtunk a szántásban. A lelőhely DNy-i szélén elszórtan, kevés középkori kerámiát is lehetett gyűjteni. A tervezett nyomvonalba a lelőhely mintegy kétharmada, kb. 330 × 120 m-es rész esik, ahol az építkezést megelőzően régészeti feltárás szükséges.

A terület teljes feltárása megtörtént a 705. kód-számú, „Muraszemenye–Aligvári-mező” lelőhelyen.

A feltárás igazolta az előzetes adatgyűjtést: a patak egykori, nagyjából északnyugati-délkeleti, a feltárt terület északnyugati sarkában nyugat felé forduló folyásirányú medrének déli partja mellett egy jelentős, késő bronzkori település maradványai kerültek felszínre. A településjelenségek – amint azt az archeomágneses mérések is jelezték – a vízfolyás mentén sűrűsödtek.

Az ásatás során összesen 227 objektumot (házakat, hozzájuk tartozó tűzhelyeket, cölöp- és karólyukakat; a házak között elhelyezkedő, nagymennyiségű kerámia, kőeszköz- és állatcsontleletet szolgáltató gödröket, tüzelőhelyeket, valamint egy külső kemencét) tártunk fel. A napvilágra került kerámiatöredékek, kőeszközök és bronztárgyak – a helyszínen végzett, előzetes meghatározás szerint – az őskor több korszakát képviselik: az edénytöredékek kisebb része, valamint a pattintott és csiszolt kőeszközök az újkőkori, úgynevezett Dunántúli Vonaldíszes Kerámia kultúrája hagyatéka. A kerámia (edénytöredékek, orsógombok és szövőszéknehezékek) zöme, valamint a bronztárgyak a késő bronzkori, úgynevezett Halomsíros kultúra késő szakaszának idejéből származnak. Szórványosan előbukkantak kelta–római edénytöredékek is.

A Dunántúli Vonaldíszes Kerámia kultúrája népcsoportjának 6 gödrét bontottuk ki. A kultúra jellegzetes edénytöredékei mellett rendkívül sok kőeszközt találtunk ezekben a gödrökben. A nagyszámú kovakő magkő és pattinték arra utal, hogy ezeket a kőszerszámokat helyben készítették. Előkerültek csiszolt kőeszközök is (véső, balatöredékek és egy teljesen ép kis balta). Az újkőkori települést – a gödrök iszapos betöltése alapján – a patak áradása mosta el. Az így elpusztult település helyén épült a késő bronzkori falu. Házait, gödreit részben ráásták az újkőkori gödrökre. Ez a két ok lehet annak magyarázata, hogy az előzetes terepbejárás alkalmával a neolitikumból származó leleteket a felszínen nem találtunk.

A késő bronzkori – szántással, valamint az erősen kötött agyag talaj lazításával megbolygatott – házak közül a nagyobbak (10–15 × 6–8 métereselek) helyét 10–20 cm vastag patics- és kerámiaomladék jelezte. A leletgazdag omladékréteg elbontása után tűntek elő a házak